

La proposta de Bieito defuig volgudament la bellesa, fa una lectura cantelluda, sense concessions, però coherent. Cal anar a veure aquest Shakespeare per la solidesa del plantejament de Bieito, però essencialment per l'interpretació de Josep Maria Pou que compon un rei Lear extraordinari, que sap navegar en la desmesura sense caure en la caricatura fàcil i que manté una dignitat extrema fins i tot quan Bieito el fa mantenir-se en escena amb uns tristos calçotets. Hi ha moments que la interpretació de Pou agafa tal volada, una tal intensitat, que desdibuixa tot el que hi ha a escena i magnetitza els ulls i el pensament de l'espectador.

Ramón Bosch. Diari de Terrassa